

POVZETEK ŠOLE ZA STARŠE-27.1.2015

»Živeti z otrokom in ne za otroka«

(univ. dipl. pedagog Tanja Povšič)

Bistvo vsega je odnos med starši in otroki.

- meje – so neka pravila, omejitve, na kakšen način smo pripravljene sodelovati z drugimi
- da postavimo meje, jih moramo kot starši tudi sami spoštovati in upoštevati
- starši smo tisti, ki otrokom nudimo okolje, da lahko v njem zraste, vendar mora imeti kar nekaj neuspehov, da mu uspe
- te neuspehi morajo biti otrokova izkušnja
- starševska naloga in odgovornost je **razviti otroka v samostojno, odraslo osebo, ki mu zaupamo**
- zaupanje naj se začne že v predšolskem obdobju

- največja težava staršev je zbeganost in sicer ne vedo kaj je prav in kaj ni prav
- omejevanje znotraj varnega okolja otroku daje možnost, da se razvije v odgovorno osebo
- z omejitvami otroku sporočamo: **MAR MI JE ZATE, RAD TE IMAM...**
- pomembno je, da smo z otrokom iskreni
- otroci so do 6.,7. leta čutna bitja, niso racionalni; odzivajo se s čustvi
- otroci so navajeni na neko vedenje in neprimerno vedenje otroka pri staršu vzbudi občutke tesnobe, jeze, nemoči

- da se izognemo takim situacijam, lahko z otrokom sklenemo predhodni dogovor, ki se ga lahko tudi zapiše
- otroci so vedno **TUKAJ IN ZDAJ!**
- otrok mora imeti zadovoljeno potrebo po pripadnosti, zato ga je potrebno vključevati v gospodinjska opravila (otrok naj pomaga pri sestavi jedilnika → nakupovanje v trgovini → če si nekaj želi v trgovini, naj pogleda, če je to zapisano na seznamu → če nečesa ni na seznamu, tega ne kupimo → držimo se dogovora, ki smo ga sklenili predno smo šli v trgovino- tega se moramo držati tudi starši **IN NE KUPUJEMO NIČESAR ZASE KAR NI NA SEZNAMU V PRISOTNOSTI OTROK!**

S TEM MORAMO BITI ZGLED OTROKU!

- če se pravila znotraj družine spremenijo, je potrebno otroka o tem obvestiti → **BITI ISKREN Z OTROKOM**
- ignoriranje otrokovega neprimerne vedenja je najslabše za njegovo samopodobo → odreagiramo tako, da ga primemo **ODLOČNO, VENDAR NEŽNO** in mu povemo: **TUKAJ SEM, VEM, DA SI JEZEN...**
- s tem mu pokažemo, da smo tukaj ob njem, vendar to ne pomeni, da odobravamo njegovo neprimerno vedenje
- vsaka sprememba je proces (**ZMAGAM. ZMAGAŠ**)
- v situacijah, kjer otrok odreagira z neprimernim vedenjem, vedno iščemo izgovore, da nam ne uspe
- biti moramo v stiku s samim seboj-**Z MANJ BESEDAMI, BOLJ ODLOČNI-**
»Ker sem jaz tako rekla.«

VEDENJE PRI MIZI:

- postaviti moramo neka pravila glede obrokov hrane v družini – primer: takrat, ko je kosilo je kosilo, kasneje ne bo ničesar več
- pomembno je, da hranjenje poteka v družinskem, sproščenem vzdušju
- otroci so vredni soodločanja, kajti s tem si zadovoljijo potrebo po moči – otrok naj sodeluje pri pripravi hrane in to bo za njega tudi pomembno

- motečega otroka se pri mizi odstrani in s tem otroku pokažeš: » Jaz si želim mir pri hrani. » - kot starš imaš tudi svoje potrebe in se za njih postaviš – otrok se na tak način uči, da se je potrebno za svoje potrebe postaviti in ne igrati vloge žrtve
- poveš otroku: »Zame je to moteče.« (v primeru, da otrok ves čas vstaja od mize) ali pa otroku pokažeš na uro koliko časa ima, da poje svoj obrok- tega se je potrebno tudi dosledno držati

VSE JE ODVISNO OD TEGA, KAJ JE V DRUŽINI SPREJEMLJIVO!

TEŽAVE PRI SPANJU OZ. KAKO NAVADITI OTROKA, DA SAM ZASPI:

- kako spimo je prirojeno, način kako zaspimo pa je naučeno
- če otrok pride nazaj v posteljo staršev, mora oče odnesti otroka nazaj v njegovo posteljo – to je očetova naloga – s tem prereže popkovino
- tukaj v takih situacijah se spet pojavi vprašanje : **ALI NAS TO MOTI?**
- če smo otroka navadili nase, da zaspi, ga je potrebno odvaditi, kar je proces
- postelja je prostor za spanje in nič drugega – pravljica naj se bere drugje in naj bo pred spanjem (lahko jo preberemo na blazinicah ob postelji in naj otrok sam spleza na posteljo)

V Ljubljani, 3.2. 2015

ZAPISALA:
Lili Kodelja,
svetovalna delavka